

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że decyzja strony pozwanej o niezastosowaniu się do pkt 1 i 2 sentencji wyroku z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie T-187/18, VP/Cedefop, oraz w konsekwencji o nieprzedłużeniu umowy o pracę zawartej ze stroną skarżącą jest obciążona naruszeniem obowiązku uzasadnienia;
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że strona pozwana naruszyła obowiązek staranności.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że strona pozwana naruszyła zasady równego traktowania i ochrony uzasadnionych oczekiwań.
4. Zarzut czwarty dotyczący nadużycia władzy przez stronę pozwaną.

Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2021 r. – Tinnus Enterprises / EUIPO – Mystic Products (Urządzenia do przesyłu cieczy)

(Sprawa T-535/21)

(2021/C 431/56)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Teksas, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat T. Wuttke)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Strona skarżąca

Sporny wzór: Wzór wspólnotowy nr 1 431 829–0009

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 czerwca 2021 r. w sprawie R 1004/2018-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zmianę zaskarżonej decyzji poprzez:
 - uwzględnienie odwołania strony skarżącej;
 - oddalenie w całości złożonego przez wnoszącego o unieważnienie prawa do wzoru wniosku ICD 10 297 mającego na celu unieważnienie prawa do zakwestionowanego wzoru;
 - obciążenie wnoszącego o unieważnienie prawa do wzoru kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą i Wydziałem Unieważnień.
- obciążenie wnoszącego o unieważnienie prawa do wzoru kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie zasad określonych w wyroku z dnia 24 marca 2021 r., Lego/EUIPO Delta Sport Handelskontor (Klocek stanowiący część zestawu konstrukcyjnego) (T-515/19, niepublikowany, EU:T:2021:155);
- Naruszenie zasad określonych w wyroku z dnia 8 marca 2018 r., DOCERAM (C-395/16, EU:C:2018:172);
- Naruszenie art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002;

- Błędna interpretacja zgłoszenia patentowego EP 3 005 948 A2 i złożonego przez skarżącą zbiorowego zgłoszenia wzorów nr 1 431 829-0001-0010.

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2021 r. – PBL i WA / Komisja

(Sprawa T-538/21)

(2021/C 431/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Penya Barça Lyon: Plus que des supporters (PBL) (Bron, Francja) i WA (przedstawiciel: J. Branco, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej z dnia 1 września 2021 r. – COMP.C.4/AH/mdr 2021(092342)
- nakazanie Komisji Europejskiej:
 - skorzystanie z uprawnień przysługujących jej na podstawie art. 116 ust. 1 TFUE i nakazanie Fédération française de Football (francuskiej federacji piłki nożnej) natychmiastowego zaprzestania wszelkich normatywnych zakłóceń konkurencji oraz przestrzegania przepisów UEFA dotyczących licencji klubowych i finansowego fair play;
 - wszczęcie przeciwko Francji postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego na podstawie art. 107 i 108 TFUE oraz art. 12 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. w związku bezprawną pomocą państwa przyznaną na rzecz Paris Saint-Germain oraz o przekazanie sprawy do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej; oraz
- nakazanie Komisji, na podstawie art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r., przyjęcia środków tymczasowych wobec Francji w celu zaniechania przez nią dalszego wyrządzania szkody stronie skarżącej, poprzez nakazanie temu państwu zawieszenia wykonania następujących decyzji normatywnych, które powodują nieuczciwe zakłócenie konkurencji na skutek pomocy państwa stwarzającej selektywną korzyść, wpływającą na konkurencję i handel wewnątrzunijny w ramach jednolitego rynku UE:
 - sprawozdań z obrad zgromadzeń ogólnego i federalnego ligi zawodowej piłki nożnej z dnia 12 i 14 grudnia 2019 r., a także sprawozdań z obrad zgromadzeń ogólnego i federalnego ligi zawodowej piłki nożnej z dnia 10 grudnia 2020 r. przyjętych w imieniu Fédération française de Football (francuskiej federacji piłki nożnej) w ramach wykonywania przez nią jej prerogatyw w zakresie władzy publicznej;
 - decyzji z dnia 25 czerwca 2021 r., na mocy której komisja kontroli zawodowych klubów piłkarskich w ramach krajowej dyrekcji kontroli zarządzania Ligue de Football Professionnel (ligi zawodowej piłki nożnej), nie podjęła żadnych środków administracyjnych wobec PSG;
 - decyzji Ligue de Football Professionnel (ligi zawodowej piłki nożnej) – niepublikowanej – na mocy której zatwierdzono umowę podpisaną przez Lionela Messiego z Paris Saint-Germain.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzję Komisji Europejskiej COMP.C.4/AH/mdr 2021(092342) z dnia 1 września 2021 r., w której odmówiono stornie skarżącej statusu zainteresowanej strony w rozumieniu art. 24 ust. 2 rozporządzenia 2015/1589 (¹), strona skarżąca podnieśli pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczy interesu strony skarżącej we wszczęciu postępowania w niniejszej sprawie. Strona skarżąca podnosi, że Komisja nie uwzględniła faktu, iż pierwszy z podmiotów po stronie skarżącej jest członkiem („socio”) Futbol Club Barcelona („FC Barcelona”) i że z tego tytułu jest uprawniony do złożenia skargi w sprawie jakoby bezprawnie przyznanej pomocy.